

Полицията, сждията и палачътъ се смаяли. Кому да вѣрватъ? — Още единъ се обвинява за убиецъ, трѣбвало и него да изслушатъ. Той билъ лѣкарьтъ евреинъ. И разказалъ той какъ по невнимание бутналъ този човѣкъ и го убилъ тъкмо тогава, когато той билъ дошълъ за помощъ.

Пуснали мухамеданина и покачили лѣкаря. Той замолилъ, да му позволятъ да се помоли прѣди смъртъта си. Въ сжщата минута изъ тѣлпата изкочилъ човѣкъ, който махалъ съ ржцѣ и викалъ:

— Спрете, спрете! И този човѣкъ е невиненъ. Азъ съмъ сжщинския убиецъ. Обѣсете мене!

Този човѣкъ билъ шивачътъ. Той разказалъ, каква била работата и какъ съвѣстътъ го мжчела, че вмѣсто него ще накажатъ невиненъ човѣкъ. Това изумило сждиитѣ и тѣ рѣшили да съобщатъ всичко на султана.

Отвели шивача, лѣкаря, мохамеданина и писаря въ царския дворецъ; тукъ билъ отнесенъ и мрѣтвеца. И разказали единъ по единъ всѣки своето патило; послѣденъ разказалъ шивачътъ, какъ Грѣблю се задавилъ. Султанътъ билъ обезуменъ, като видѣлъ мрѣтвеца: той позналъ, че това билъ неговия смѣшлю.

— Горки мой приятелю! — въздѣхналъ той — ти четири пжти умира! Но кой можеше да очаква това тогава, когато за послѣденъ пжтъ ме разсмиваше съ свойтѣ шегии!

И внимателно той се вгледалъ въ лицето на мрѣтвеца.

— Докторе, — извикалъ той — чини ми се, че този човѣкъ е още живъ. Гледай какъ се помрѣдватъ устнитѣ му!

Лѣкарьтъ се навелъ надъ мрѣтвеца.

— Кѣлна се въ Бога, че той е още живъ!

Бързо извадилъ той свойтѣ инструменти, турилъ главата му между колѣнитѣ си, разтворилъ устата му и извадилъ рибената кость. Грѣблю почналъ да се мърда. Почнали да го разтриватъ и му пуснали